

Comença la tramitació per derogar el Decret d'ordenació ambiental de les antenes de telefonia i radiocomunicació

- **Aquesta norma ha anat perdent eficàcia des de la seva aprovació, l'any 2001, amb l'entrada en vigor de nova normativa estatal per liberalitzar el sector de les telecomunicacions**
- **Una sentència del Tribunal Suprem del 2011 va anul·lar i deixar sense efecte diversos articles del Decret**
- **Dues lleis estatals més han alterat la classificació d'aquestes instal·lacions segons la Llei catalana de prevenció i control ambiental de les activitats**

El Departament de Territori i Sostenibilitat ha impulsat el [Projecte de decret per derogar el Decret 148/2001](#), d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil i altres instal·lacions de radiocomunicació. El text del projecte normatiu es troba actualment a informació pública. La motivació per a la derogació és múltiple:

El Decret d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil i altres instal·lacions de radiocomunicació va ser fruit del creixement accelerat de la tecnologia de la comunicació mitjançant la telefonia mòbil que es va produir a finals dels anys 90. El seu objectiu era minimitzar la incidència d'aquestes instal·lacions sobre el territori, el paisatge i el medi ambient en general. Tot i que va ser molt útil en els seus primers anys d'aplicació, assegurant un desplegament ordenat i restringint l'exposició als camps electromagnètics, ha anat perdent eficàcia amb el pas del temps amb l'aprovació de nova normativa estatal per liberalitzar el sector de les telecomunicacions. A més, la Sentència del Tribunal Suprem de 22 de març de 2011 va anul·lar i deixar sense efecte diversos articles del Decret, entre els quals, aquells que establien límits d'exposició a camps electromagnètics més restrictius que els regulats a nivell estatal.

Pel que fa al règim d'intervenció ambiental, aquestes instal·lacions estaven regulades per la Llei de prevenció i control ambiental de les activitats, per a les quals estableix el règim de llicència municipal o de comunicació, en funció del cas. Aquesta classificació va quedar alterada per la Llei 12/2012, de mesures urgents de liberalització del comerç i determinats serveis, i per la Llei 9/2014, de telecomunicacions, ambdues de l'Estat. Aquestes normes anul·len l'obligatorietat de tramitar la llicència prèvia per a la majoria de les instal·lacions

■ **Comunicat de premsa** ■

---

de radiocomunicació i la substitueix per una declaració responsable o comunicació prèvia, a excepció dels casos següents: Les de nova implantació que tinguin impacte sobre espais naturals protegits; les que fan ús privatiu i ocupació dels béns de domini públic; les que tinguin impacte en el patrimoni historicoartístic; o les que ocupin una superfície superior a 300 m².

D'aquesta manera, la immensa majoria de les instal·lacions de radiocomunicació emplaçades en demarcació urbana passen a tramitar-se dins del règim de comunicació, i per tant no els són exigibles els controls inicials i periòdics. La funció de l'Administració passa, d'aquesta manera, a garantir el compliment de les prescripcions exigibles amb posterioritat a la implantació de les instal·lacions. Pel que fa al medi natural, el nou context jurídic no suposa una minva en la capacitat de protecció ni d'acció preventiva de l'Administració, ja que és possible incidir-hi mitjançant la supervisió d'aquelles instal·lacions de radiocomunicació que s'emplacen en espais d'interès natural i de la xarxa Natura 2000, d'acord amb el que regula la normativa d'avaluació d'impacte ambiental i de prevenció i control ambiental d'activitats.

18 de desembre de 2014